

Folketingets Grønlandsudvalg
Christiansborg
1240 København K

Beskæftigelsesministeriet
Ved Stranden 8
1061 København K

T 72 20 50 00
E bm@bm.dk
www.bm.dk

CVR 10172748
EAN 5798000398566

Grønlandsudvalget har i brev af 14. oktober 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 3 (L 6), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Line Barfod (EL).

8. november 2010

J.nr. 2008-0007124/2010-0016214

Spørgsmål nr. 3:

”Ifølge §§ 15 og 17 skal der træffes afgørelse om erhvervsevnetab senest efter et år, uanset om situationen er afklaret på det tidspunkt, og når der træffes afgørelse stopper dagpengene, så den skadelidte borger risikerer at stå uden indkomst, selv om situationen ikke er afklaret. Ministeren bedes i den forbindelse redegøre for, om der vil være nogen hindringer for at skrive i loven, at en midlertidig afgørelse om erhvervsevnetab inden for et år ikke medfører, at dagpengene stopper.”

Endeligt svar:

Reglen i lovforslagets § 15 betyder, at der skal træffes en afgørelse om anerkendelse og godtgørelse for varigt mén, og om muligt erstatning for tab af erhvervsevne, inden 1 år efter arbejdsskadens anmeldelse.

Meningen med § 17 er at sikre, at der ikke opstår huller mellem dagpengeperioden og tilkendelsen af erstatning for tab af erhvervsevne, således at tilskadekomne står uden forsørgelse. Dette gælder også efter den nugældende anordning.

Der vil i praksis være tilfælde, hvor der kun er grundlag for at træffe afgørelse om anerkendelse og godtgørelse for varigt mén inden 1 år, mens afgørelsen om erstatning for tab af erhvervsevne træffes, når tilskadekomnes erhvervsmæssige situation er afklaret.

Dagpengeretten stopper først, når en afgørelse om midlertidigt tab af erhvervsevne får virkning. Det vil sige, at den tilskadekomne ikke kommer til at stå uden forsørgelse. Jeg finder derfor ikke grundlag for at ændre forslaget på dette punkt.

Venlig hilsen

Inger Støjberg